Τὸ κήρυγμα τῆς Δευτέρας

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου
Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν

Τὴν ψυχὴν τοῦ θεοπνεύστου ψαλμῳδοῦ κατέχουν αἰσθήματα βαθυτάτου καὶ ἱεροπρεποῦς θαυμασμοῦ Μόνος, ἐν ὥρᾳ νυκτός, μακρὰν ἀπὸ τοὺς θορύβους τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ γαληνιαίας φύσεως, ἀνυψώνει τὸ βλέμμα πρὸς τὸν οὐρανόν. Τὰ τηλεσκόπια δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀνακαλυφθῆ. Αἱ διαστάσεις τοῦ σύμπαντος δὲν ἔχουν ὑπολογισθῆ ἀπὸ τοὺς σοφούς καὶ εὐσεβεῖς ἀστρονόμους. Ἀλλὰ τί μὲ αὐτό; Ὁ ἀδαμαντοστόλιστις πέπλος τοῦ οὐρανοῦ καταπλήσσει τὸν νοῦν τοῦ ψαλμῳδοῦ. Ἡ ὄψις τοῦ ἑνάστρου στερεώματος τόν κάμνει νὰ αἰσθάνεται ἀκόμη βαθύτερον καὶ πληρέστερον τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Πόσον μεγάλη, ἄπειρος, πρέπει νὰ εἶναι ἡ δύναμις τοῦ παντσόφου Δημιουργοῦ! Εἶναι τόσον δυνατός ἐκεῖνος, ὥστε μὲ μόνην τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν δακτύλων του τὰ ἐδημιούργησε καὶ τὰ ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα. «Ὅψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἅ σὺ ἐθεμελίωσας».

Ἀλλ, ἰδού, τώρα ὁ θεόπνευστος προφήτης ἀποσύρει τὰ βλέμματά του ἀπό τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ στρέφει πρὸς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς βασιλεὺς τῶν δημιουργημάτων, ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος. Ὦ, πόσον μικρός εἶναι ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς ἀνυπολογίστους ὄγκους τῶν οὐρανίων σωμάτων! Πόσον ἀδύνατος φαίνεται ἐμπρός εἰς αὐτά! Καὶ πόσον ἀνίσχυρος εἶναι, διὰ νὰ ἀντιμετωπίση καὶ κατανικήση τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως. Καὶ ἡ σύγκρισις αὐτὴ κάμνει τὸν προφήτην νὰ ἀπορῆ καὶ νὰ θαυμάζῃ. Καὶ τὸν θαυμασμὸν αὐτὸν καὶ τὴν ἀπορίαν του τὴν ἀφίνει νὰ ἐκχυθῆ καὶ νὰ ἐκδηλωθῆ μὲ τοὺς λόγους τῆς εὐλαβοῦς προσευχῆς. Σύ, Κύριέ μου, εἶσαι ὁ παντοδύναμος, ποὺ δείχνεις τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν σοφίαν σου εἰς τὰ ἀναρίθμητα δημιουργήματά σου, τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐμπρός εἰς αὐτά, τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι καὶ νὰ φροντίζῃς δι' αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ παρέχῃς συνεχῶς τὴν πατρικὴν σου πρόνοιαν καὶ προστασίαν; «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν...τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;».

«Τί ἐστὶν ἄνθρωπος...;» Ἀλλά, ἀδελφέ μου, τί ἄλλο θέλεις νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ αὐτὸ πού εἶναι; Δὲν ἀκούεις τὸν ψαλμῳδὸν πῶς διακηρύττει τὸ ἐξαιρετικὸν μεγαλεῖον, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἀνθρώπου; «Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν», λέγει πρός τὸν Θεόν, «καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου». Δὲν εἶναι ἁπλῶς ἕνα δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ἔστω ἐκλεκτὸν καὶ ἀνώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Εἶναι τὸ ἐξαίρετον δημιούργημα, τὸ ὁποῖον ἐτίμησεν ὁ Θεὸς μὲ τὴν εἰκόνα του καὶ τὸ προώρισε νὰ γίνῃ ὁμοίωμά του. Εἶναι τὸ δημιούργημα, ποὺ ἔχει συνείδησιν τῆς ὑπάρξεώς του. Εἶναι τὸ δημιούργημα, ποὺ ἐξουσιάζει τὴν ἐπίγειον ζῶσα, πτηνὰ καὶ ἑρπετά, ὅλα τὸν ἐξυπηρετοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ἡ δημιουργίαν. Χερσαῖα καὶ θαλάσσια παρουσία του ἐμβάλλει καὶ εἰς τὰ ἀγριώτερα ἐξ αὐτῶν τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον (Γενέσ. θ' 2). Καὶ ἂν ἡ ἁμαρτία δὲν ἐγίνετο αἰτία νὰ χάσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀρχικὴν ἐκείνην ἐξουσίαν, πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός, ὅλα θὰ ἦσαν ὑποτεταγμένα εἰς αὐτὸν καὶ ὅλα θὰ ἔστεκαν μὲ προσοχὴν ἐνώπιόν του.

«Τί ἐστὶν ἄνθρωπος...;» Εἶναι τό δημιούργημα, ποὺ ἠμπορεῖ μὲ τὸ λογικὸν του νὰ λατρεύῃ καὶ νὰ προσκυνῇ τὸν Δημιουργόν του. Εἶναι τὸ δημιούργημα πού καλεῖται νὰ ἐργασθῇ μὲ ὅλας τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς του δυνάμεις διὰ τὴν δόξαν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον δοξάζουν καὶ ἀνυμνοῦν ἀκαταπαύστως τὰ ἀναρίθμητα πλήθη τῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων.

«Τί ἐστὶν ἄνθρωπος...;» Εἶναι τὸ δημιούργημα, χάριν τοῦ ὁποίου ἐξουσιάσθη ὁ Δημιουργός. Ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ἀκάνθινος στέφανός του, αἱ πληγαί του, ἡ λογχισμένη πλευρά του, ἡ λυτρωτική του θυσία, καὶ ἔπειτα ἡ θριαμβευτικὴ ἀνάστασίς του, μᾶς δίδουν τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ προφήτου, «τί ἐστὶν ἄνθρωπος;» Εἶναι ἐκεῖνος, «δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανε (Α' Κορινθ. η' 11).

Ἀλήθεια, πόσον ἔχει τιμήσει τὸν ἄνθρωπον ὁ πανάγαθος Δημιουργός! Ἀλλὰ καὶ πόσον χαμηλὰ πέφτει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν λησμονῇ τὴν ἔνδοξον κατωγήν του καὶ τὰ μεγάλα προσόντα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὸν ἐπροίκισε. Πόσον ὅμως εὐτυχὴς θὰ εἶναι, καὶ πόσον θὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον μεγαλεῖον του, ὅταν ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του προσηλωμένα εἰς τὸν οὐρανόν. Θὰ ἀποδεικνύη τοιουτοτρόπως ὅτι συναισθάνεται καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἔνδοξον καταγωγήν του καὶ ὅτι θέλει νὰ ζῇ ἀξίως πρὸς αὐτήν.

Ὦ Κύριε, Κύριε, ὅλα τὰ προσόντα καὶ αἱ ἱκανότητες, μὲ τὰς ὁποίας ἐπροίκισες τὸν ἄνθρωπον, δεῖχνουν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμήν, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλες καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἀξίαν, πὶ ἔδωκες εἰς αὐτόν. Ὅτα τὰ ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ» καὶ ὅλα τὰ ἔθεσες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀφοῦ τὸν κατέστησες βασιλέα τῶν ἐπιγείων δημιουργημάτων σου. Ἀξίωσέ μας, Κύριε, νὰ συναισθανώμεθα τὴν τιμὴν πού μᾶς ἔκαμες, νὰ μᾶς δημιουργήσης κατ' εἰκόνα σου καὶ καθ' ὁμοίωσίν σου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἀξίαν πού δίδεις εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν πρός ἡμᾶς αἰσθάνεσαι, ὥστε χάριν ἡμῶν νὰ θυσιάσης καὶ αὐτὸν τὸν μονογενῆ καὶ ἀγαπητὸν σω Υἱόν. Ἀξίωσέ μας, ὑβράνιε πάτερ, νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως τὴν ἀγάπην σου αὐτὴν καί, ζῶντες κατὰ τὸ ἅγιον θέλημά σου, νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὸν ὕψιστον σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον μᾶς ἐδημιούργησες, καὶ νὰ ἀναπέμπωμεν ἀσίγητον τὴν δοξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν πρὸς σὲ εἰς τὴν οὐράνιόν σου βασιλείαν. Ἀμήν.

ΧΡΙΣΤΟΦ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχιμανδρίτης

Ο "ΓΟΛΓΟΘΑΣ,,

Τοῦ ποιητοῦ κ. **ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ** = = =

Ἐξετυπώθη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ οἴκου «Δίφρος» καὶ ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ἡ νέα ποιητικὴ σύνθεσις τοῦ κ. Γιάννη Π. Κουτσοχέρα, «Ὁ Γολγοθᾶς», μία μεγάλη πνευματικὴ καὶ συγχρόνως ἐκδοτικὴ δημιουργία.

Ἡ μετάδοσις ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῆς νέας αὐτῆς ὁμολογουμένως ἀριστουργηματικῆς συνθέσεως, τὴν ἑσπέραν τῆς παρ. Τετάρτης μὲ ἑρμηνευτὰς τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μας κ. κ. Ἔλσαν Βεργῆ καὶ Θᾶνον Κωτσόπουλον, ἐνεποίησεν ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, ἔδωσε δὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ λεχθοῦν τὰ κολακευτικώτερα σχόλια τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου μας.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροχωστοπούλου 27

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Καὶ γενικῶς ὅλα τὰ ἐνδύματα γίνονται ὁλοκάθαρα στὸ Καθαριστήριον ΘΕΟΧΑΡΗ πού διαθέτει ὅλα τὰ νεώτερα μηχανικὰ μέσα.
Καθαριστήριον
ΘΕΟΧΑΡΗ
Κορινθου 315—ΠΑΤΡΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας.

ΑΤΕΛΙΕ
Νυμφικῶν φορεμάτων
ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΔΑ
Καραϊσκάκη 221 καὶ Τσαμαδοῦ
ΤΗΛ. 23—97—ΠΑΤΡΑΙ
Ἐπισκεφθῆτε μας ἐγκαίρως

Φιλολογικὰ θέματα

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Εὐαγγ. Στρουμπούτα

Ἡ γενεὰ αὐτὴ γνώρισε ἕνα μεγάλο θαῦμα, στὴ μέση ἑνὸς βουεροῦ καὶ πολυτάραχου αἰῶνα, δίνει νόημα καὶ περιεχόμενο στὶς κούφιες ὑπάρξεις τοῦ πολιτισμοῦ ὁ Γρηγόρης Ξενόπουλος. Μὰ ὁ Γενάρης τοῦ 1951 σαρώνει ἀπό τὴν Ἑλλάδα αὐτὴ τὴ γλύκα τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀφίνει γυμνὴ στ' ἀδιάκριτα μάτια τῆς πεζότητας καὶ τοῦ ρομαντικοῦ μαρασμοῦ. Κάποιο χειμωνιάτικο πρωϊνὸ εἶχε ἀντικρύσει τὸ φῶς τοῦ ἥλιου στὸ Φανάρι τῆς πόλης, ἦταν τότε Δεκέμβρης τοῦ 1867. Καὶ πάλι μιὰ ὄμορφη γεναριάτικη μέρα πρό 10 χρόνων ἀποχαιρέτησε γαλήνια τὸ φῶς τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ κοιμηθῆ σίωνια κάτω ἀπό μιὰ μαρμάρινη πλάκα πού δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ σκεπάση τὴ θύμησή του. Ποιός ξέρει; Γιὰ πόσους αἰῶνες οἱ ἐπερχόμενοι θὰ πίνουν ἀσταμάτητα ἀπό τὰ νάματα τοῦ σοφοῦ συγγραφέα. Ὁ πατέρας του ἦταν γένημα τῶν ὄμορφων ἑλληνικῶν νησιῶν, ἡ ὡραία Ζάκυνθος πρώτη τὴν τιμὴ τῆς καταγωγῆς του. Μικρός ἀκόμη ἦλθε στὴν Ἀθήνα ὅταν ἦταν βασιλιᾶς ὁ Ὄθωνας. Κατατάχτηκε ἐθελοντὴς στό Ἱππικό καὶ διακρίθηκε ὡς ἀξιωματικός, ὅταν ὅμως κάποτε τοῦ στέρησαν τὸ βαθμό, τὸ θεώρησε ἄδικο καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν πόλη ὅπου κατοικήθηκε μὲ τὸ ἐμπόριο. Ἐκεῖ μεστομένον πλέον ἄνδρα, τὸν γνώρισε ἡ Φαναριώτισσα Εὐθαλία Θωμᾶ, ἡ μητέρα τοῦ συγγραφέα. Σοφὴ γυναῖκα, ἀργότερα θὰ τὸ ὁμολογήση ὁ ἴδιος ὁ γυιός της. "Ἴσως σ' αὐτὴν χρωστοῦσε τὴ μόρφωσή του. Τὰ βιβλία της ἦταν τὰ πρῶτα του παιχνίδια. "Ὅταν γεννήθηκε ὁ Γρηγόρης ξαναγυρίζουν στὴν Ζάκυνθο, ἐκεῖ τέλειωσε τὸ γυμνάσιο, γιὰ νὰ τὸν βροῦμε ἀργότερα στὰ 1883 στὴ φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἶχε ὅμως διαψεύσει τὰ ὄνειρά του, ὁ μεγάλος του ἔρωτας ἦταν ἡ λογοτεχνία. Ζήτησε ὅμως καὶ τὴ μοῦσα του, δὲν ἦταν ἀρκετὴ ἡ μία ἀγάπη!.. Καὶ νά...στὰ 1894 ἀρκετὰ νέος παντρεύτηκε τὴν κόρη τοῦ ἐφέτη Διογενείδη.

Ἡ μοῖρα ὅμως τῶν μεγάλων ἀνθρώπων εἶναι πάντα τραγική, δὲν πέρασε ἕνας χρόνος καὶ ἤρεμα πολιτισμένα, μὰ μὲ ἀφάνταστη πίκρα χώρισε μὲ τὴ γυναῖκα του, λόγω ἀσυμφωνίας χαρακτήρων. Τό ὅνομά του εἶχε ἀρχίσει νὰ γίνεται γνωστό στά γράμματά μας. Εἶχε μείνει πιὰ μόνος ἀναποφάσιστος μπροστὰ στό σταυροδρόμι τῆς ζωῆς. "Ἔσβυσε νοσταλγικὰ ὁ 19ος αἰῶνας καὶ ἡ ἐπαναστατική ψυχή του πέταξε στὸ ἄπειρον τοῦ παρελθόντος. Ξημέρωνε ἡ αὐγὴ τοῦ 20οῦ μὲ μιὰ ἄγνωστη μελωδία ἦταν ὁ θόρυβος ποὺ ἔκανε ὁ νέος ἄνθρωπος, εἶχε ξυπνήσει ἀπ' τὸ λήθαργο, ποὺ τόν εἶχε ρίξει ἡ βουδαμάρα τῆς ψυχῆς.

Ἡ καινούργια ζωὴ βρίσκει τόν Ξενόπουλο, ἕτοιμο γιὰ μεγάλες πνευματικὲς ἀνατάσεις, εἶναι ἡ ὥρα τῆς λυτρώσεως, ἂν μπορέση κανεὶς νὰ σταθῆ ὄρθιος, μεσα στὸν πάταγο τῶν μεγάλων κραυγῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα! Ἡ ζωὴ προχωρῶντας ἔσπασε τὰ παλιὰ καλούπια ποὺ συγκρατοῦσαν κι' ἔπλαθαν κάποια περασμένη κοινωνία. τώρα ζητάει καινούργια, πιὸ πλατειά, γιὰ νὰ σταματήση τὸ ἀγκομαχητὸ τῆς πνευματικῆς ἀσφυξίας. Βρισκόμαστε στὰ 1901, ἦταν ἄνδρας 34 χρόνων ὅταν γιὰ δεύτερη φορὰ γνωρίζη τὶς χαρὲς τοῦ γάμου μὲ τὴν ἀνηψιὰ τοῦ Νίκου Παπαδοπούλου, διευθυντῆ καὶ ἰδιοκτήτη τῆς «Διάπλασης».

Ἡ μάνα του σὲ λίγο καιρό πέθανε χωρίς νὰ ξαναδῆ τὸν ξακουσμένο πώρα γυιός της. Μὲ τὸ τελευταῖο της δάκρυ πότισε τὴ γῆ τῆς Ζακύνθου πού ἦταν ἡ γῆ τῶν πατέρων του. Πόνεσε πολύ γιὰ τὸ θάνατό της, δόθηκε ἔκτοτε ὁλοκληρωτικὸ στὴν Ἑλλάδα. "Ἐγινε γίγας τῆς πεζογραφίας καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι τούτος, δὲν ἦταν πολυταξιδευμένος συγγραφέας, ἔζησε κλεισμένος ἐρημητικά. θὰ μποροῦσε νὰ εἰπῆ κανείς, στὴν ὁδό Εὐριπίδου, κοντὰ στό Βαρβάκειο. Ἀκούει μέσα του τὴν προσταγὴ τῶν καιρῶν, δὲν τόν συγκρατοῦν πλαίσια πνευματικά, ὁ καινούργιος αἰῶνας, εἶχε σημάνει τὴν ὥρα, γιὰ τὴν πραγμάτωση νέων πνευματικῶν μορφῶν ἡ νεοελληνικὴ ζωή ζητοῦσε, τό δικό της πρόσωπο καί τὴ δική της φωνή. Ναί!... ἡ φωνὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στάθηκε ὁ συγγραφέας τοῦ «Κατήφορου» καὶ τοῦ «πειρασμοῦ». Ρεαλιστὴς καὶ τολμηρός ὅπως ἦταν χάριζε στόν ἀναγνώστη γυμνή τὴν πραγματι. Δόθηκε μὲ πάθος στὴ θεραπεία κάθε κοινωνικῆς πληγῆς, τὸν ἀπασχολεῖ κότητα, μὲ τό πρῖσμα τῆς ἀλήθειας. τό πανανθρώπινο πρόβλημα. τό στα. μάτημα τοῦ ἄπλερου καὶ ἀξέβγαλ. του παιδιοῦ ποὺ πολὺ νωρὶς κυλιέται στό βοῦρκο τῶν κοινωνιῶν. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό μεγαλεῖο του, ἡ ἀνθρωπιὰ καὶ ἡ ἐπίδραση ποὺ εἶχε πάνωστὴν ἠθικὴ πρόοδο τῆς κοινωνίας του. Ἡ νέα γυναῖκα, ἡ ἐνάρετη, ἡ ὄμορφη καὶ ἡ ἁμαρτωλὴ ἔγιναν τά δέματά του. Στὴ «Διάπλαση», ἔγραψε πάμπολα ἔργα μὲ διάφορα ψευδώνυμα, ἄλλοτε μὲν ὡς «Φαίδων» ἀλλοτε δὲ ὡς «Κίμων' Ἀλκίδης» καὶ «Πέτρος Πυργωτός» καὶ πολλὰ ἄλλα. Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του περάσανε γιομάτα ἀπό ἕνα ἐπίμονο μόχθο, ἀφάνταστης εὐγένειας καὶ ἀνθρώπινης ἀλληλεγγύης. Τὰ ὑπόλοιπα, εἶναι μιὰ κουβέντα μὲ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐποχῆς του, γιομάτη πάθος καὶ στοργή. Τό λογοτεχνικό του ἔργο, τεράστιο σὲ ὄγκο καὶ ὑπέροχο σὲ περιεχόμενο, δὲν θὰ ἀποτελοῦσε ὑπερβολὴ νὰ λεχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ ἔκτοτε τὸν κορμό τῆς Ἑλληνικῆς πεζογραφίας. Ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ βιβλία καὶ ἄρθρα του συγκροτοῦν τὴν γονιμότερη ἴσως φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς του. Ἀριστοτέχνης στὸ χειρισμό τῆς πέννας, ὑψηλός δραματιστὴς στὴ σύλληψη τῶν ἰδεῶν, βαθὺς ἀνατόμος τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἀκούραστος στὴ συγγραφικὴ του προσπάθεια, πραγματοποίησε ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς ἀνατάσεις πρώτου μεγέθους. Ἀνήκει στοὺς συγγραφεῖς ἐκεῖνους ποὺ ἀποτελοῦν τὸ προζῦμι τῶν κοινωνιῶν πού δίνεται σὲ νέες συνθέσεις τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς Δημόσιας ζωῆς. Ὁ Ξενόπουλος χτίζει πάνω σὲ γερὸ βάθρο πού τό στηρίζουνε καλά, ἡ ἀκρίβεια, τό βάθος, ἡ διαύγεια καὶ ἡ μέθοδος. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κανένας σύγχρονος δὲν μπορεῖ νὰ παραβληθῆ μαζί του. "Ἴσως δὲ καὶ ἡ ἀφάνταστη ἀντοχή του στὴ δουλειά, καθώς καὶ ὁ διαβολικός του οἶστρος, νὰ σφυρηλατηθήκανε στὰ χρόνια ἐκεῖνα, ποὺ ἔμεινε κλεισμένος στὴν ὁδὸ Εὐριπίδου. Ἀπό κεῖ μέσα ἴδε τὴν κοινωνία σάν μιὰ ἀκατάπαυστη ἄμποτη χυδαίων καὶ ὡραίων γεγονότων, ποὺ δίναν ψευτικη ἁρμονικὴ ἐμφάνιση συνόλου. Περήφανα κοριτσόπουλα τὰ ἴδε νὰ θυσιάζουν τὰ δροσερά τους νειάτα σὲ μιὰ ἄνομη ἡδονή. Ναὶ ὁ πολυαγαπημένος μας Ξενόπουλος, ὁ πιό ἀνθρώπινος θνητός.

Καταδικάζει τὶς ἀπαίσιες κοινωνικὲς συνθῆκες, ποὺ ὁδηγοῦν στὸμαρασμὸ. Ἀγάπησε ὅσο κανεὶς τὴν ἀνθρωπότητα, γνωρίζει ὅτι, προϋπόθεση κάθε πραγματικῆς ἰδιοφυΐας, εἶναι ὁ ἔρωτας γιὰ τὸν ἄνθρωπο!...

Ἡ πνευματική του προσφορὰ στὰ νεοελληνικὰ γράμματα εἶναι πολὺ μεγάλη, μὰ ὁ ἄστοργος θάνατος ἀνέκοψε τὴν ἀτέλειωτη δημιουργία. Τὰ ἔργα του διδάσκουν καὶ τέρπουν μαζί. Εἶχε ἕνα μεγάλο πάλαντο ὁ Ξενόπουλος, ὅταν διαβάζης τὰ βιβλία του δὲν νοιώθεις νὰ πλήττης ποτέ. Καὶ ὁ Παῦλος Νιρβάνας στὰ 1931 ὅταν τόν ὑποδέχτηκε στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. τό εἶπε καθαρά. «Δὲν ὑπήρξατε ποτὲ πληκτικός κύριε»...Καὶ εἶναι ἀλήθεια, τὰ ἔργα του εἶναι γιομάτα χάρη καὶ δροσιά. ἀγάπη καὶ καλωσύνη, ἔρωτα καὶ μεγαλοφυΐα. Πέρασαν 10 χρόνια ἀπό πότε ποὺ ἔφυγε γιὰ τό ταξίδι τ' ἀγύριστο, μένει ὅμως ἀκόμα. καὶ θὰ μένη γιὰ πολλὰ χρόνια, ἡ πνευματικὴ ἀχτινοβολία του, πού γιομίζει μὲ μιὰ λυρικὴ μελαγχολία, γλυκειὰ καὶ ἀλαφριὰ στὶς ψυχὲς ὅλων μας.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ,,
ΣΤΕΦ. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ
ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
διὰ πρόωρα καὶ ἐξησθενισμένα βρέφη (νεογνά)
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Συνεχὴς παροχὴ ὀξυγόνου ἐπὶ ἀσθενειῶν πνευμόνων καὶ καρδίας.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52, ΤΗΛ. 27—31, ΠΑΤΡΑΙ

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΟΝ!!!
Μὲ 7 δραχμὰς τὴν ἡμέραν ἀποκτᾶτε κοστοῦμι, παλτό, σακκάκι καὶ πανταλόνι σπόρ τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων καὶ ραμμένων μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας, ἀπὸ τὸ κατάστημα ἐμπιστοσύνης.
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧΑΗΛ - ΑΝΤΩΝΕΛΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΤΡΕΩΣ — ΤΗΛ. 50—29

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Βιοχημείας—Μικροβιολογίας - Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας.
ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ — ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
Κολοκοτρώνη 52, Τηλ. 35—48 (Ἰσόγειον κλινικῆς Πούντζα).
Ὁ ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. Σπῦρος Μανωλάκος καθιστὰ γνωστὸν ὅτι, διακόψας τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ— βιοχημικοῦ κ. Γεωργίου Σιγαλοῦ, ἐγκατέστησεν τὸ τελείως ἀνακαινισθὲν ἐργαστήριόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 52 (Ἰσόγειον κλινικῆς Πούντζα). Τηλ. 33—00

ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
Ἠλεκτροκινητήρων
Βενζινομηχανῶν
ΓΚΡΕΚΑ
Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν τύπων
Εὐθ. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89-Τηλ. 46-72-ΠΑΤΡΑΙ (Ἐναντι Τραπέζης Ἐμπορ. Πίστεως)

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!
Γιὰ πρώτη φορὰ οἱ παραγωγοὶ μήλων καὶ ἀχλαδιῶν ἔχουν στὰ χέρια τους ἕνα πραγματικὰ ἀποτελεσματικὸ φάρμακο κατὰ τῆς Βούλας (ΦΟΥΖΙΚΛΑΔΙΟ).
ΜΕΛΠΡΕΞ 65 ο/ο - ΒΡΕΞΙΜΟ, τὸ νέο θαυματουργὸ Ἀμερικανικὸ μυκητοκτόνο.
Ἀπὸ πλῆθος πειραμάτων στὴν Ἀμερικὴ, Εὐρώπη καὶ Ἑλλάδα, ἀπεδείχθηκε καθαρὰ ὅτι μόνο μὲ τὴ χρῆσι τοῦ ΜΕΛΠΡΕΞ ἐξασφαλίζομεν μῆλα καὶ ἀχλάδια ἀρίστης ποιότητος, τελείως ἀπηλλαγμένα βούλας.
ΤΟ ΜΕΛΠΡΕΞ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΤΑ ΤΕΥΤΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ
—Ἔχει μεγάλη προσκολλητικότα
—Ἔχει τοπικὴ διασυστηματικὴ δράσι
—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν βροχῶν μεταφέρεται καὶ στὰ καινούργια φύλλα ἐπεκτείνοντας ἔτσι τὴν προστασία του.
—Ἀντιστέκεται στὶς δυσμενεῖς καιρικὲς συνθῆκες
—Ἔχει ἰσχυροτάτη θεραπευτικὴ ἐνέργεια
—Προφυλάσσει τὰ μῆλα καὶ τὰ ἀχλάδια ἀπό ἐμφάνισι βούλας ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν συγκομιδὴ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χρόνου συντηρήσεως.
ΤΟ ΜΕΛΠΡΕΞ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΜΥΚΗΤΟΚΤΟΝΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΣ. ΤΟ ΜΕΛΠΡΕΞ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΗΝ ΚΗΛΙΔΩΣΙ ΒΥΣΣΙΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΑΣΙΑΣ
ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΧΡΗΣΕΩΣ
Προστατευτικῶς 0,06% δηλ. 60 γρ. σκόνη σὲ 100 χιλ)μα νερό.
Θεραπευτικῶς 0,09% δηλ. 90 γρ. σκόνη σὲ 100 χιλ)μα νερό.
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ: Κυτία 200 γραμ. καὶ 1 χιλ)μου
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ AMERICAN CYANAMID CO
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ Η. Π. Α.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΛΑΠΑΦΑΡΜ Α. Ε.
Ἀθῆναι — Σωκράτους 50—Τηλ. 521—463
Θεσ)νίκη—Μητροπόλεως 37 — Τηλ. 70—064
Παρακαταθήκη παρὰ Α)ΦΟΙ Π. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΙ Ο. Ε.
ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΔΕΣ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΒΙΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ - ΜΕΡΕΜΕΤΗ
Καναπάρη 96 ΠΑΤΡΑΙ Τηλ. 34—00
Προτιμήσατὲ μας καὶ στὸ ντύσιμό σας δὲν θὰ ὑστερῆτε ἀπὸ τὶς εἰκόνες ποὺ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ